

ADAM MAZEK

TRANSIENCE

PART II

TRANSCIENCE — PART II

I want to write something wise, revealing, important, meaningful, insightful, groundbreaking, universal, and timeless. Nevertheless, I feel that the more I want to, the worse my result will be. What's worse, I have the impression that even the selection of images for the second part of the set of photographs entitled "Transcience" doesn't quite visually match the guiding theme. When making photo selections, I rely on first impressions, "artistic instinct," I might say. Perhaps sometimes this instinct fails me. Tough luck. I'm only human, and even if the selection of photos for a given topic is not perfect, I still continue my work to publish it. Thus, you have before your eyes the second part of the work entitled "Transcience." Sometimes, I want to publish the photographs themselves without commentary. Nevertheless, if I can write a few words for the minds curious about this world, I just do it.

I am human, and I think nothing human is alien to me.

Doubt is an inseparable part of human life. Sometimes, I doubt everything I do, including playing with street photography, writing more texts, managing my blog, and preparing the subsequent "Diaries" editions. Despite my doubts, however, I write, create, go out, and take pictures of the most mundane places the human eye can see, believing that the eyes and minds of future generations will perceive and interpret the works in their own unique way, bearing in mind that what they see has already passed. The author of the text they are about to read is just a vague memory, another extinct spark of life, which, as quickly as it appeared, so promptly disappeared, looking through the prism of the age of the Universe. Nevertheless, reflecting on the passing of time inspires me to act and to create. When I realize that my time in this world is limited, every day and every hour of my life suddenly becomes more precious than gold. It was the moment I realized I wanted to create, write, photograph, compose, build something out of nothing, and leave behind something relatively lasting. I want to do it, even if I sometimes doubt everything I do.

ADAM MAZEK

PRZEMIJALNOŚĆ – CZĘŚĆ II

Chcę napisać coś mądrego, odkrywczego, ważnego, znaczącego, wnikliwego, przełomowego, uniwersalnego i ponadczasowego. Czuję jednak, że im bardziej chcę, tym gorzej mi to wychodzi. Co gorsza, mam wrażenie, że nawet dobór zdjęć do drugiej części zestawu fotografii zatytułowanego „Przemijalność” nie do końca pasuje wizualnie do myśli przewodniej. Dokonując selekcji, zdjęć opieram się na pierwszym wrażeniu, „artystycznym instynkcie”, można by rzec. Być może czasami ten instykt mnie zawodzi. Trudno. Jestem tylko człowiekiem i nawet jeśli dobór zdjęć do danego tematu nie jest idealny, to i tak kontynuuję pracę nad jego publikacją. W ten oto sposób masz przed oczami, mój Drogi Przyjacielu, drugą część pracy pt. „Przemijalność”. Czasami chcę opublikować same zdjęcia bez komentarza. Niemniej, jeśli mogę napisać kilka słów dla umysłów ciekawych tego świata, po prostu to robię.

Człowiekiem jestem i nic co ludzkie nie jest mi obce.

Wątpliwości są nieodłączną częścią ludzkiego życia. Czasem wątpię we wszystko, co robię, w tym w zabawę z fotografią uliczną, pisanie kolejnych tekstów, prowadzenie bloga i przygotowywanie kolejnych wydań „Dzienników”. Mimo wątpliwości jednak piszę, tworzę, wychodzę i fotografuję najbardziej prozaiczne miejsca, jakie ludzkie oko może zobaczyć, wierząc, że oczy i umysły przyszłych pokoleń odbiorą i zinterpretują te prace na swój własny, niepowtarzalny sposób, pamiętając, że to, co widzą, już przeminęło. Autor tekstu, który za chwilę przeczytają, jest tylko mglistym wspomnieniem, kolejną wygasłą iskierką życia, która tak szybko, jak się pojawiła, tak szybko zniknęła, patrząc przez pryzmat wieku Wszechświata. Niemniej, refleksja nad upływającym inspiruje mnie do działania i tworzenia. Kiedy zdaję sobie sprawę, że mój czas na tym świecie jest ograniczony, każdy dzień i każda godzina mojego życia staje się nagle cenniejsza niż złoto. Jest to moment, w którym zdaję sobie sprawę, że chcę tworzyć, pisać, fotografować, komponować, budować coś z niczego i pozostawić po sobie coś względnie trwałego. Chcę to robić, nawet jeśli czasami wątpię we wszystko, co robię.

ADAM MAZEK

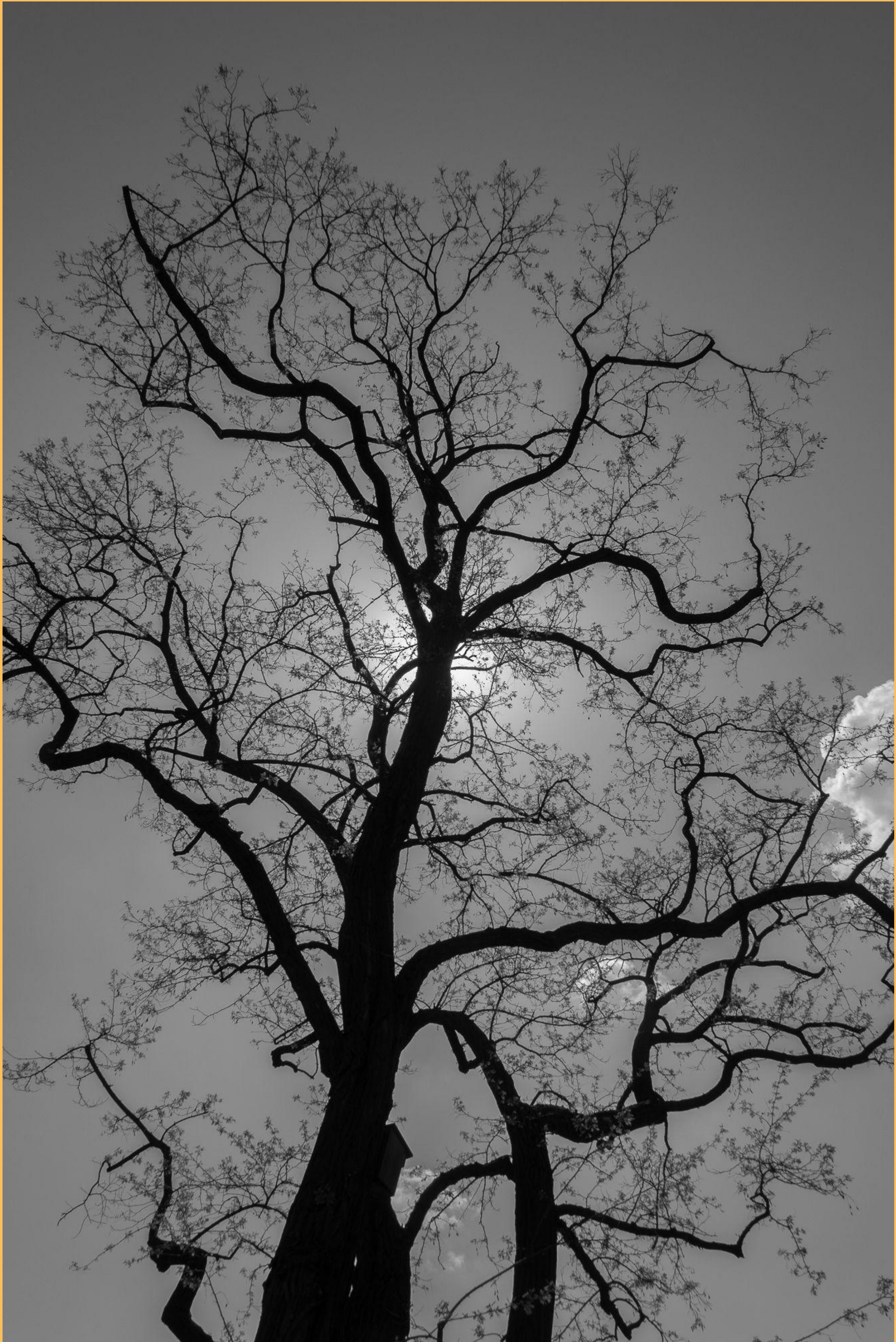

TRANSIENCE

TRANSCIENCE

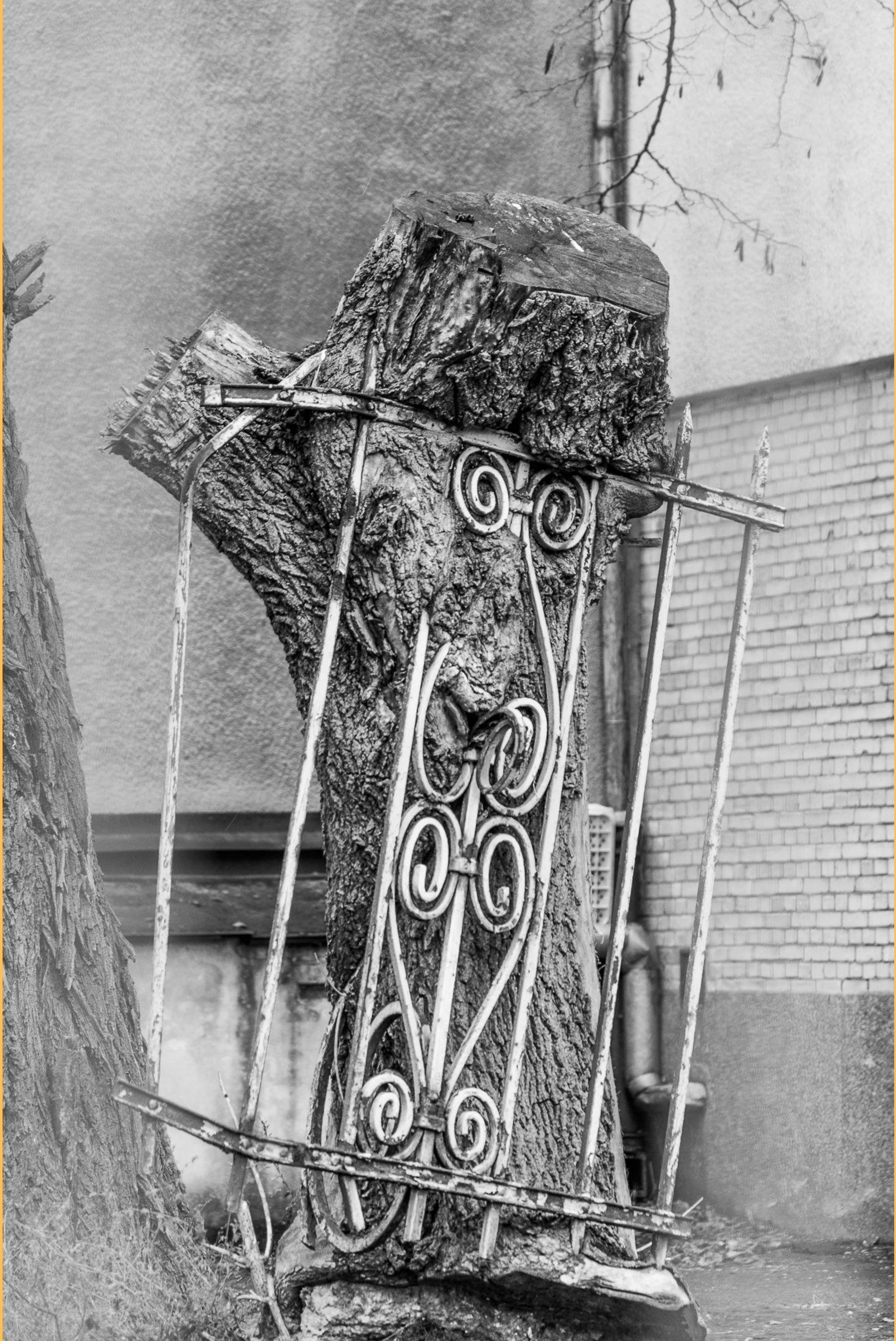

TRANSIENCE

THE END